

U.S. 1. nov. 1975

Armsad Kolleegid, H ja H. R.

Sinu eilses kirjas avaldatud
murede pärast ühenduses Bulletiniga
ja selle saatusega, pärast, E.K.
Surma, Kuulsin proovalt telefo-
niliselt järgmist:

... jah, et tema vaatab all ruu-
mides - kui pisut toobub - kas pakid
on seal... ja kaamatupidamine...
Siis Urmas toimetas need Eesti
majja, kust G. O. Randvee nad kätte
voib saada. Pölgadel aga polevat
põlgi aega. Käivad tööl ja Urmasel
- aprillis- pulmades eest. . .

R. ütles küll veel, et tema olevat
Eduardi küll hoiatanud, et ta
kõik oma asjaajamised lõpetaks
ja korda teaks, aga Ed. vist
aina laotis, ega teadnud karta,
et viimane lõpp nüi lähedal... olevat
vahetevahel (viimasel ajal küll
vähem) oma asjaajamiste kallal
nokitsenud. Aga ta oli ju 7 näd.
haiglas, jaanuaris, teist sama
põlgi nüüd oktoobris. Eks siis

^{ne}
unust, arusaadavalt kõik)
maine. Prostata vähe arenes
edasi luuvähiks, viimaks ka
peaaju (tuli doppelt vision)
valusid vaigistati morfiiniga,
hingamist kergendati hapniku
telgis. Olevat süski teadvusel olnud
viimase kaks päevani.

Matused olid suurejooned
Lex. suures kirikus, kus tema
leened auge arvele võeti:
Eesti Kooli, Meeskooli, Haridus —
seltsi ja LÕS-i (mina) poolt.

Rahu koolivennale vabamullas!

P.S. Kas ei oleks äigem füllitani
levitajaid leida E. Täienduskooli N.Y.S.
õpetajate kanda? G.O.R. ka juba
aastates ja kas Lilian Esop kõike
jõuab? Temal niigi palju Alexander.
Eks G.O. Randree aitab võn leida.

Südamest tervitades, kürses,
tere,

Juta